

Volitve za občinski odbor so bile 15. sušca, a bile so nepostavne in ovržene, kakor je že bilo poročano. Od tiste dobe so že pretekli štiri celi meseci, o novi volitvi še do danes ni duha ne sluha; ne vem, kaj nameravajo. Čudni so ti ljudje v Brežicah in v Gradcu, ki tako dolgo kuhajo novo volitev, katero že mi težko pričakujemo.

Umrli je nedavno po dolgi, mučni bolezni blagi mladenič Karol Bevc. Rajni je bil blag in miroljuben mladenič, ki ga je vse spoštovalo. Bil je značajan in vnet za našo ljubo domovino, akoravno rojen Dunajčan. Sprevod je bil mnogoštevilčen. — Zadnje nedeljo pa smo spremili k večnemu počitku sorodnika njegovega Janezka Bevc, ki ga je tudi mučila dolgo nadležna bolezen. Ubogi stariši so izgubili v tem še komaj 13 let starem mladeniču zadnje nado.

Ciril-Metodovi kresovi so tudi letos plapolali po naših gričih in dolinah v proslavo slovanskih bratov, akoravno je nas deževno vreme zelo oviralo. A zvestoba katoliškega Slovence ne izostane. To je pokazal predvečer sv. Cirila in Metoda. Ko je odzvonilo Ave Marija, so se jeli zažigati kresovi po širni naši okolici, topiči grometi in umetalni ogenj zažigati, da je bilo veselje. Pri nas se je zažgalo 5 kresov.

Iz Gotovelj. XXIII. občni zbor društva «Kmetovalec» v Gotovljah izvršil se je dne 8. t. m. v kljub žugajočemu slabemu vremenu prav sijajno. Došlo je mnogo društvenikov, pa tudi tujih gostov. Med običajnim vspešnim bil je tudi govor gosp. T. Graha o kmetijstvu. Podučeval je jako zanimivo o sadjarstvu, koristi in ravnanju s pritličnim drevjem itd. Res je, kakor je društveni predsednik v svojem nagovoru rekel, da je vsakoletni občni zbor društva za Gotovlje poseben praznik, kterega se že vse naprej veseli. Ker takrat skrbi društveni odbor udeležencem za primeren poduk z raznimi govori, kjer se govori tudi praktično pojasnjuje; sliši se takrat o vselem napredku društva mnogo lepega in zanimivega. Skrbi pa se tudi za zabavo, in kdo pozna lepšo zabavo, kakor je lepo petje; in za vse to se je kakor vselej tako tudi pri tem zborovanju v polni meri skrbelo. Delovanje društva pa je mnogo odvisno od društvenega odbora; če je odbor delaven, je delavno tudi društvo, in polno zaupanje zasluži odbor društva «Kmetovalec», zato se je pa tudi stari odbor z vsklikom vnovič izvolil. Kakor smo že zgoraj omenili, imeli smo zopet priliko opazovati in se čuditi napredku domačega pevskega zbora fantov, ki so nas s prijaznim sodelovanjem žalskega pevskega društva «Edinost» tako ljubko kratkočasili z umetnimi in narodnimi pesmi. Slava pevcem! — Dne 1. novembra t. l. boče ravno deset let, odkar je bilo ustanovljeno naše društvo «Kmetovalec», in da se primerno proslavi desetletnica, skliče se dne 7. oktobra zopet izredni občni zbor in se namerava takrat napraviti tudi mala sadna razstava. Vsem našim prijateljem kličemo takrat na svidenje!

Tone Gotoveljski.

Št. Jurij v Slov. goricah. (Zborovanje.) Polit. društvo za št.-lenarski okraj se je za zadnje nedeljo odločilo, da bo zborovalo v Št. Juriju v Slov. goricah, kjer še ni bilo političnega zborovanja. Toda čeprav še ni bilo tamkaj enakega zborovanja, je ljudstvo vendar že zavedno, in je vsled tega prihitelo v velikem številu na zborovanje, tako da so bili zborovalni prostori prenapolnjeni in je morala večina ljudi zunaj poslušati govornike. Prvi govornik je razkladal kmetijske razmere našega časa. Prej je kmet odrajal davke v pridelkih samih, sedaj se mu je potisnila v roke davčna knjižica in plačevati mora davke z denarjem, ki ga dobi za svoje pridelke. A svojim pridelkom kmet ni sam in neomejen gospod. Cene pridelkom določujejo kapitalisti. Proti tem se je treba kmetu organizirati v zadrugah. Nazadnje je pozivljaj kmete, naj kakor drugi stanovje tudi kmetje radi in pogosto prirejajo shode, na katerih zahtevajo svoje pravice, in naj nastopajo tudi

govorniki iz kmetijskih vrst, ki bodo še z večjo vneto in s polnim zaupanjem lahko govorili k svojim sobratom in sotrpinom.

Za njim se naznani vrli narodnjak šentjurski, gosp. Rošker ter razklada v izbranih, toplih besedah, kako zadolžen je dandanes kmetijski stan in sicer ne iz lastne krivde, ampak zaradi naše davčne morale. Opozarjal je tudi, kako veliko denarja daje kmet nekaterim zavodom n. pr. zavarovalnicam, koji denar bi lahko ostal doma, ako bi imeli lastne take zavode. Z zahvalo kmetijskim buditeljem sklene svoj govor. Upamo, da bomo iskrenega govornika odslej večkrat slišali na zborovanjih.

Kot nadaljni govornik nastopi državni poslanec dr. Lavoslav Gregorec ter začne razpravljati, kako malo se na Dunaju ozirajo na slovenski narod. To dokazuje najnovejše imenovanje državnega nadpravnikarja v Gradcu. Na to mesto je imenovan človek, ki ni več slovenskega jezika, čeprav spada v njegovo področje nad en milijon Slovencev. (Ogorčeni klici!) Pravosodni minister je sicer v tem slučaju obljubil, da se Slovincem ne bo zgodila nobena krivica; a sedaj se je zgodilo imenovanje, kojega Slovenci vendar ne moremo smatrati kot naklonjenost pravosodnega ministerstva do našega ljudstva. Mi nujno potrebujemo jugoslovanskega ministra, ki bo dajal pojasnila o naših razmerah. Ako se bo obnovila desnica, bo to jedna naših prvih in glavnih zahtev. Nadalje opisuje nemško in češko obstrukcijo. O bodočnosti našega državnega zbora se ne more reči nič gotovega. Sedaj je splošno mnenje, da še bo v jeseni enkrat sklican, da poskusi, ali še zna delovati ali ne. Jugoslovanski poslanci bodo takrat obnovili zopet vse predloge, ki so jih stavili že dosedaj večkrat v blagor kmetijskega in sploh delavskih stanov. Govoru je sledilo gromovito ploskanje, in gospodu poslancu se je izreklo popolno zaupanje.

Gospod društveni podpredsednik z ognjevitvo besedo govori, kako se v Gradcu ravna s spodnještajarskimi Slovenci ter utemeljuje jako srečno izstop naših deželnih poslancev iz deželne zbornice. Ljudstvo je poslušalo z veliko pazljivostjo govor ter klicalo: proč od Grada. — Po političnem zborovanju je sledila Slomšekova slavnost s slavnostnim govorom. Potem pa je zaključil društveni podpredsednik dobro vspele zborovanje.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Našemu mil. knezu in škofu je poteklo večeraj 25 let, odkar so bili v mašnika posvečeni. Naš list, kot glasilo vernega slovenskega ljudstva na Spodnjem Štajarskem, jim poklanja ob tej priiuki najudanejšo čestitke ter spoštljivo želi, da bi jih Bog ohranil naši vladikovini do najskrajnejših mej človeškega življenja! — Leonova družba za Avstrijsko je imenovala našega mil. kneza in škofa svojim častnim članom.

Prof. dr. Krek na graškem vseučilišču je imenovan dvornim svetnikom.

V Mariboru sta v Dravi utonila zadnje nedeljo Franc Svaty, delavec na južni železnici in trgovski pomočnik Godlič.

V nedeljo v Marnberg! Dne 29. t. m. bodo obmejni Slovenci v Marnbergu obhajali Slomšekovo slavnost. Kakor slišimo, namerava se te slavnosti udeležiti Slovenstvo cele dravske doline v obilnem številu. A tudi iz drugih krajev se napovedujejo gostje! V nedeljo torej v Marnberg vsi, ki čutijo z obmejnimi brati!

Naš rojak č. g. Anton Jerovšek je dogotovil v Rimu svoje študije ter bil promoviran doktorjem kanoničnega prava.

V Marenbergu bo nemški «šulferein» odprl otroški vrtec. To Slovence iznova opominja, kako potrebna bi bila tukaj slovenska

šola, da se vsaj nekaj slovenske mladine reši. Krasen prostor za to novo zgradbo je že kupljen. Družba sv. Cirila in Metoda ima še rešiti velevažno nalogo v korist obmejnih Slovencev. Zato jo podpirajmo!

25letnico svoje poroke je obhajal znani narodnjak, gosp. Andrej Pernat 22. julija t. l. pri Sv. Lovrencu nad Mariborom v družbi svojih ljubih. Bog mu daj dočakati še 50letnico v zdravju!

Utonil je dne 18. t. m. pri Krškem v Savi sin vrlega slovenskega kmeta, A. Habinc iz Vidma. Le kakšnih 10 metrov daleč je plaval iz Krškega proti sredini reke ter izginil v valovih. Nekaj ur pozneje so ga našli pri stebri savskega mosta.

Umrli je dne 20. t. m. pri Sv. Antonu, rajhenburške župnije gsp. nadučitelj J. Avgustinčič. Bil je vrl značaj in mož katoliškega prepričanja. Počivaj v miru!

Zrakoplov. Dne 14. t. m. so se namenili trije častniki v zrakoplovu iz Dunaja v Bosno. V osmih urah so srečno dospeli do Vetrnika nad Kozjem. Letu jim je pa zračni «fiaker» odrekel nadaljno službo in gospode izločil v smrečju pri Stari glažuti. Častniki so se vrnili nepoškodovani skozi Rajhenburg po železnici na Dunaj nazaj.

Zavraten umor. Iz Razvanja v hočki župniji se nam piše, da je nek neznan hudobnež zavrato umoril prevžitkarico Marijo Predan. — V soboto popoldan je bila sama doma, ker je sin pri svojem zidarskem delu v sosednem Razvanju bil, in zločinec je prišel, ter jo ranil zadej na tilniku; a ker še ni bila takoj mrtva, je hudobnež 84 let stari ženi nož zasadil naravnost v srce. Ko je svoj zločin izvršil, pustil jo je vso v krvi ter odnesel 42 K, vso njeno in sinovo obleko. Žandarmerija že skrbno zasleduje zločinca, kateri je z vkradenim blagom proti Mariboru popihal, ker so na tej poti našli jedne hlače in klobuk, ki jih je med drugimi reči tudi bil potegnil. — Nesrečni ženi pa bodi Bog milostljiv ter zemlja lahka!

Brezno v dravski dolini. V nedeljo 22. t. m. je reka Drava tirjala tukaj svojo žrtev. Utonil je mož v najboljših letih. Bil je kmet, p. d. Mazgan, pri sv. Juriju na Remšniku. Zapustil je ženo s štirimi malimi otroci. — Napotil se je po sveti maši s svojo ženo čez Dravo v brodnikovo gostilno. Šele proti večeru se je vesel spravil na pot, ki pa je bila tokrat zadnja in kratka. Ko je bil s svojo ženo in drugimi v čolnu, ni hotel sedeti, ampak spravil se je h krmilu ter ga hotel imeti od mladega krmilarja. Ta pa mu je to zabranil, in nesrečnež prekucnil se je v vodo ter takoj izginil. — Pripomniti je, da brodnik ni sam vozil, ampak pustil je nekega mladega fanta čez deročo Dravo.

Slomškova spominska plošča, katero postavi občina Ponikva na čast odličnemu svojemu rojaku, je krasno domače delo. Nad podobno so številke M. C. M. Podoba Slomškove glave je umetniški izdelana in napis na plošči se glasi sledeče: Nepozabnemu Antonu Martinu Slomšku, knezu in škofu lavantinskemu, pisatelju in buditelju slovenskega naroda postavili ob stoletnici njegovega rojstva rojaki. Spodaj se sveti rojstno leto Slomškovo 1800.

Ptujskemu slovenskemu lističu je res odšel urednik prve številke. Drugo štev. je že uredil gostilničar Šrej, rojen pri Sv. Urbanu blizu Ptuja. Pravi se, da mu pri uredništvu pomaga tudi njegova žena, doma nekje iz Savinjske doline. Kdo bo neki že uredoval tretjo številko, če bo izšla?

Nemški in nemškutarski trgovci nič kaj radi ne delijo Štajarca zastoj. Zato so nekateri že povišali svojemu blagu ceno, da na drugem kraju dobijo, kar na jednom izdajo. Se nič ne čudimo, kajti mi vemo, da je «šenk» že davno mrtev.

Višjim državnim pravnikom je v Gradcu imenovan Nemeč dr. Riedler, ki ne zna popolnoma nič slovenski, a vendar mu je podrejeno pet slovenskih sodišč in le dve nemški. Nemški listi kar plavajo v samem veselju zaradi tega imenovanja.

Ob grobovih. Zadnji četrtek je umrla v zavodu solskih sester č. sestra Marija Klementina Rakovec v 26. letu svoje starosti. — Dne 20. julija je umrla tukaj v Mariboru gospa Leopoldina Hudovernikova. Bila je blaga, plemenita gospa. Pogreb, ki se je vršil v nedeljo, bil je izvanredno velik in sijajen. Obema blag spomin!

Slepar. V nedeljo, dne 22. t. m. prišel je nek mož v neko tukajšnje dobroznano gostilno. Ko je jedel in pil, se je mej tem krčmarici za ženina ponujal, katera je vdova in bila vesela odličnega ženina. Pozno je že bilo, in neznani mož bi šel rad počivat. Postrežljiva krčmarica ga pelje v spalnico in gre nazaj k gostom. Lopov se pa zapre v sobo, preišče vse v sobi, iztakne denarja okoli 90 gld., zlato uro z veržico in počaka seveda, da gre krčmarica po opravilu v klet — mej tem pa zaljubljeni ženin s plenom na prosto. Ko je nevesta-krčmarica povedala vso stvar policaju, se ji je moral pomilovalno nasmejati, da je tako lahkoverna. V torek pa je prišel najbrž ravno isti slepar v neko hišo v Koroških ulicah, kjer pa je bil oblečen v žensko, katera je prosila prenočišča. Gospodar je bil zadovoljen vzeti tujko, gospodinja pa ne, in tako je šla neznana zaspanka, kakor so opazili, kakor kak mož iz hiše; mislil si je mogoče, tukaj je pa kak vdovec, kateremu povem, da imam premoženje in me zasnuje. — Pa spodletelo mu je, in mogoče se še kje izdā za premetenega ženina, če mu naša policija ne črta računov.

Od Sv. Trojice v Halozah. Ker čujem, da mislijo č. gospodje iz Haloz in od Ptuj, da sem jaz pisec neprijaznih, deloma neresničnih poročil v »Domovini«, izjavljam v obče, da nisem »Domovini« niti naročnik niti dopisnik. Kar se posebej omenjenih poročil tiče, jih nisem mogel jaz pisati: 1. Ker se v njih grdita požrtvovalna duhovnika, in se 2. prezira vzorni poslanec g. Žičkar, o čegar hvalevrednih trudih in naporih za revne Haložane baš jaz najbolje vem, ki sem bil od začetka njegove rodoljubne akcije z njim v dopisovanju. Upam da bode tudi zanaprej za nas skrbel, za kar mu bodo hvaležni revni Haložani, in tudi jaz, o. Konrad Stazinski, haloški kaplan.

Na nemški pevski veselici v Ormožu se je pela tudi Vaht am Rajn in Bismarkova pesem. Udeležili so se veselice tudi Ptujčani in Ljutomeržani. Tako se godi na nemških veselicah, na slovenskih veselicah pa se poje cesarska pesem. Vendar vlada gre spodnještajarskim Nemcem vse drugače na roke nego Slovencem.

Pri Sv. Trojici v Slov. gor. je pri kopanju umrl orožniški stražmojster Stefan Cinglak. Nemara ga je zadela srčna kap.

Celjski zobo zdravnik dr. Praunseis se preseli s prvim avgustom v Ljubljano.

Zrelostni izpiti na celjski gimnaziji so vspeli jako dobro. Vseh 21 učencev osmega razreda je srečno prestalo izpit, trije celo z odliko.

V Celju je umrl v samostanu lazaristov o. Martin Stoffer, rojen v Budimpešti. R. I. P.

V Braslovčah ostane pri ognjegasnem društvu nemško poveljevanje. Vse napreduje, samo Braslovče še tičijo v narodnem mračnjastvu. Za načelnika je izvoljen Nemeč Bien.

Duhovniške vesti. Župnijo Sv. Križa na Murškem polju je dobil beneficijat ptujski, č. g. Josip Weixl. Provizorjem sta imenovana v St. Lovrencu v Slov. goricah č. g. Anton Raušl, kaplan istotam, v Podčetrtku č. g. Jožef Trafenik, kaplan na Slatini. Prestavljeni so č. gg.: Ivan Ivanc iz Vuzenice v Slivnico pri Celju, Fr. Gartner iz Loke v Hoče, Anton Postružnik iz Hoč na Slatino, Jožef Žekar iz Sv. Martina na Pohorju v Stari trg. Na novo so nastavljeni č. gg. semeniški duhovniki: Gašparič Jakob v St. Martin na Pohorju, Vinko Lovrenčič v Loko pri Zidanem mostu, Ferdo Pšunder v Vojnik, Ivan Vogrin v Vuzenico.

Iz drugih krajev.

Sestanek hrvatskih in slovenskih abiturijentov je zopet dovoljen, kakor poročajo listi. Shod se bo torej vršil 27., 28. in 29. t. m. v Zagrebu.

Vsled vročine so umrli na Dunaju zadnje tri dni trije in sicer cestar, železniški čuvaj in služabnica.

Ženitbene ponudbe. Mlada nizozemska kraljica Viljemina je dobila po pošti pismo, v katerem ji nekdo razkriva svojo ljubezen ter prosi njene roke; ob enem jo poprosi o določenem času sestanka na belgijsko-holandski meji. Podpisano je bilo pismo: Noel, pismonoša na glavni pošti v Bruselju. Mlada kraljica se je smejala tej lepi ponudbi ter poslala pismo bruseljskemu županu, ki je dal po policiji stvar preiskovati. Vspeh preiskave je bil čudovit. Na glavni pošti je bil Noel zanesljiv pismonoša, in mislili so spčetka, da ga je kdo drugi hotel spraviti v neprilike; a spomnili so se, da je Noel malo dni prej prosil kratkega dopusta, da pojde na Nizozemsko, katerega so mu pa še-le pozneje obljubili. Ob enem je prišlo na dan, da je zaljubljeni pismonoša poslal na hčerko nekega sodnika nič manj nego 780 ženitbenih ponudb. Poklicali so zdravnike, in ti so povedali, da v njegovi glavi ni vse v redu.

Ponesrečen beg ujetih Burov. Od delku ujetih Burov bi se skoro posrečilo uiti angleškim pestem iz tabora Simonstown. V taboru je bil mej ujetimi Buri neki Skandinavc baron Fagerskjöld, ki je nasvetoval sojetnikom, naj iz njegovega šotora prično grebsti podzemski hodnik. Jetniki so počasi pričeli izvrševati ta načrt. Grebli so zemljo s krožniki in jo v žepih nosili proč. Zgradili so tako ozek hodnik, po katerem je bilo mogoče se plaziti posamezni osebi. Skoro bi se jetnikom beg posrečil, da niso imeli mej seboj izdajice. Baš v noči pred določenim begom zapovedal je angleški častnik, da se mora šotor Fagerskjöldov premestiti na drug kraj. Jetniki so morali ubogati in odstraniti tudi leseni zaboj, ki je zakrival vhod v podzemeljski hodnik. Angleži so hodnik takoj razdrli, baronu Fagerskjöldu pa preskrbeli najstrožje nadzorstvo.

Srbski kralj Aleksander se je nenadoma zaročil z gospo Drago Mašin, roj. Ljunevica, vdovo po inženirju Mašinu. Svojo zaroko je naznanil srbskemu narodu v posebnem razglasu. Niti njegov oče niti ministerstvo ni vedelo, kaj namerava mladi kralj. Ministerstvo je vsled tega odstopilo in tudi oče Milan se je zahvalil za čast vrhovnega poveljnika srbske armade. Srbski narod te zaroke bržčas tudi ne bo pozdravil z veseljem, kajti kot kraljico si želi ženo iz kake mogočne in slavne plemenitaške rodovine. Zaročnica Aleksandrova je osemnajst let starejša ter je bila svoječasno v spremstvu matere kraljice Natalije. Oče zaročnice je bil slaven srbski politik in njegovo ime je med narodom dobro znano.

Društvene zadeve.

Političen shod in Slomšekovo slavnost priredi v nedeljo po večernicah pri sv. Trojici v Slov. goricah katoliško polit. društvo za okraj sv. Lenart v Slov. goricah z naslednjim vspehom: 1. Politični položaj. 2. O združnem življenju (I. Kač). 3. Anton Martin Slomšek — uzor bogo- rodo- in domoljuba. 4. Razgovor o zadrugi, posojilnici in mlekarnici pri sv. Trojici. Slovenci! Čehi prirejajo take shode, katerih se vdeleži 60.000 ljudi; zato naj bodo tudi naši shodi dobro obiskovani.

Vabilo k XV. redni veliki skupščini družbe sv. Cirila in Metoda v Radovljici, v sredo, dne 1. avgusta 1900. leta. Vspored: I. Sv. maša ob 9. uri v dekanijski cerkvi. II. Zborovanje ob polu 11. uri v salonu Hudovernikove restavracije. 1.) Prvomestnikov nagovor. 2.) Tajnikovo poročilo. 3.) Blagajnikovo poročilo. 4.) Nadzorništva poročilo. 5.) Volitev jedne tretjine družbinega vodstva. Po pravilih izstopijo letos naslednji udje družbinega vodstva: 1. Ivan Murnik, 2. Martin

Petelin, 3. dr. Ivan Svetina, 4. Andrej Zamjejc. 6.) Volitev nadzorništva (5 članov). 7.) Volitev razsodništva (5 članov). Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda, Ljubljana 18. julija 1900. Prvomestnik: Tomo Zupan. Podpredsednik Luka Svetec. Pristavek. 1.) Predvečer, dne 31. julija t. l. naj se ob 8. uri p. n. skupščinarji in p. n. Ljubljančanje prijateljsko snidejo na vrtu gostilne gospoda Ferlinca (pri »Zvezdi«). — Pevske točke bo izvajalo družbi sv. Cirila in Metoda posebno naklonjeno slav. »Slovensko delavsko pevsko društvo »Slavec«.

2.) Dne 1. avgusta odhod iz Ljubljane z navadnim vlakom ob 7. uri 17 minut zjutraj. 3.) Po zborovanju skupni obed v Hudovernikovi restavraciji ob 12. uri. Radi obeda se je udeležencem zglasiti do 29. julija pri odboru podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Radovljici. Kuvert brez vina stane 1 gld. 50 kr. 4.) Po obedu ob 2. uri popoldne izlet v Poljče pri Begunjah. 5.) Odhod iz Radovljice ob 7. uri 24 minut zvečer.

Naše časopisje.

(Iz peresa spodnještajarskega rodoljuba.)

V časopisji ali novinarstvu tiči velika, rekel bi da za političen razvoj narodov največa moč. Treba je torej, da se ta moč primerno organizuje; še tako močan konj ti ne bo kaj prida opravil, če ga nikdar dobro ne uprežeš.

Vsak časopis bo svoj namen tem bolj dosegel, čim bolj je v narodu razširjen. Razširjenje dobrih časopisov bi torej morala biti ena izmed prvih skrbi naših narodnih voditeljev.

V narodu se imajo šteti k veljakom slovenski župani. Da se urijo v svojem poslu, da se morejo pri volitvah in enakih imenitnih priložnostih primerno obnašati, treba je, da berejo časopise, vsaj vsak enega.

Voditelji naroda bi torej naj skrbeli, da dobiva vsak župan na Slovenskem eden časopis. Na Štajarskem se da to celo lahko omogočiti; imamo dva izvrstna lista, »Slov. Gospodar« v Mariboru in »Domovino« v Celju.

Za »Slov. Gospodarja« bi se moralo postaviti politično društvo in stvar bi se potem lahko izvršila; treba je le poizvedeti imena vseh županstev v vseh okrajih in list vsem pošiljati. Želeti bi le bilo, da list izhaja dvakrat na teden.

Če bi se tako storilo, bilo bi na tri strani pomagano: Župani bi dobivali za svoj slabo plačan trud brezplačno list, torej vendar nekako majhno dobroto; župani bi se podučevali v vsem potrebnem, bi torej imeli priliko biti res pravi župani, ki bi zamogli svojim občanom povedati in njim svetovati, kar so brali v časopisu; »Slov. Gospodar« in »Domovina« bila bi — in to je važno — nekaka uradna lista za voditelje naroda; če bi ti-le želeli, da se ta ali druga stvar tem hitreje izve na vsem Slovenskem, če bi hoteli, da se vname občna agitacija v kaki zadevi, če bi bilo treba, da se sklenejo protesti zoper kako nam sovražno naredbo itd. v vseh teh slučajih bi trebalo le se oglasiti v dotičnih listih in v kratkem bodo ob enem znali vsi župani, kaj jim je storiti. — Tačas še smo s tem v marsikterih krajih jako na slabem. Župani, ki ne berejo nobenega lista, večkrat ob času volitev in drugih važnostih še le kratko pred odločilnim trenutkom na pol izvedo, za kaj se gre. Taki možje niso in ne morejo biti zanesljivi, ker so premalo poučeni. Vsled tega doživimo žalostne dogodke, da najdemo naše slovenske može marsikdaj na nasprotnikovi strani. Krivi so tega voditelji, ker ne skrbijo dovolj za politično izobrazbo vseh slovenskih županov.

Da se ta moj nasvet izvrši, k temu ni treba Bog vé kakih priprav in premetenih premišljevanj, kakor da bi se namerjavalo sredozemsko morje ribiti.

V vsaki župniji nahaja se gotovo vsaj po eden dopisnik »Slovenskega Gospodarja«. Ta naj zapiše imena vseh županstev svoje